

ת"פ 633/05 - מדינת ישראל נגד מוחמד שלاعتה

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 17-633 מדינת ישראל נ' שלاعتה(עצי)
בפני כבוד השופטدىיאל פיש
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מאיה מצלח מפרקליות מחוץ
חיפה - פליי
המאשימה
נגד
מוחמד שלاعتה ע"י ב"כ עו"ד טארק נעמאנה
הנאשם
גור דין

1. הנאשם הודה לאחר ניהול חלק מהליך הוהכות בכתב אישום מתוקן באישומים הבאים: אישום ראשון- סחר בנשק לפי סעיפים 144(ב2)+(ג) לחוק העונשין+ עבירות בנשק (רכישה) לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק; אישום שני- עבירות בנשק (החזקה) לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק; ואישום שלישי- סחר בנשק לפי סעיפים 144(ב2)+(ג) לחוק. הסדר הטיעון לא כלל הסדר אודות העונש.

2. כאמור בכתב האישום המתוקן, במסגרת האישום הראשון תואר שבנסיבות שנת 2013 הגיע הנאשם לבתו של רביע חסין ביחיד עם אדם נוסף בשם נצרי חיליפה ורכש מרביעת תת מקלו מיותר מסוג קרלו (קרלו-גוטסטב). הנאשם סיים שילם לרבע חסין במועד נדחה 7,000 ₪ בתמורה. בהמשך נתגלה ויכוח ביניהם לגבי טיב הקרלו, ו黢ם שהנאשם ימסור לרבע אקדח תמורה. בהתאם לאמור מסר הנאשם לרבע אקדח חצי אוטומטי מסווג סיירקיס עם מגנון הדק חסר ומנגנון הדק מיותר שהיה מופרד מהאקדח. פורט כי האקדח מסוגל לירות כדורים או קלע שבכווים להמית אדם. על פי האישום השני, בשנת 2013 או בסמוך לכך החזיק הנאשם בשתי מחסניות תואמות לאקדח ובמאות כדורים התואמים למחסניות ולאקדח. על פי האישום השלישי, במהלך שנת 2015 הציע הנאשם למוכר לרבע אקדח מסווג חלוואני ושתי מחסניות ריקות התואמות לאקדח תמורת 14,000 ₪. בהמשך הוא אכן מכר את הנשק והמחסניות לרבע.

טיעוני המדינה לעניין העונש

3. נטען שנפגעו הערכים החברתיים המוגנים של שמייה על ערך החיים, ביטחון הציבור ושלומו. נטען לסכנה ברורה שנובעת מעבירות בנשק אשר יכולות לשמש למטרת בלתי חוקית- פלילת או ביטחונית. באשר לנسبות ביצוע העבירה נטען שאין מדובר במעשה חד פעמי אלא בעיסוק באמל"ח על פני תקופה ארוכה ולאורך שנים. נטען שהמעשיםלו בתכנון מוקדם ומוקף וצוין שמדובר בשרשראת מעשים שהנאשם יכול לחודל מהם בכל אחד מהאישומים בנפרד. הנאשם מילא חלק דומיננטי ביצוע העבירות- עמד בקשרים עם סוחר נשק, איתר מוכרים וכנים פוטנציאליים והפיק רוח מנ העסקאות. נטען כי יש לתת את הדעת באשר לסוגי כלי הנשק ומגוונים שככלו בין היתר תת מקלו מיותר, שני אקדחים, תחמושת ומחסניות. נטען שהנאשם יכול להבין את הפסול במעשה. נטען שלנאשם לא הייתה

סיבה סבירה כלשהי להחזק ולטchor בנסחים.

.4. באשר למדיניות הענישה הנוגגת צינו המקרים הבאים:

בע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' מרדי מטיאל קרייספל**, (24.8.2014) שם הורשע הנאשם בהחזקת אקדח ותחמושת והוטלו עליו 9 חודשים בפועל על ידי הרכאה הדינית. בערעור הוחמר העונש ל-18 חודשים מאסר בפועל.

בע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי**, (22.2.2007) קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והשיט על הנאשם עונש של שנתיים מאסר, חלף שנת מאסר בפועל תוך שציון הסיכון הרב שכור עבירות נשק.

בע"פ 9373/10 **חמד ותד נ' מדינת ישראל**, (14.09.2011) הורשע הנאשם על פי הודהתו בעבירות של החזקת ונשיות נשק כאשר הוא החזק אקדח FN בביטו יחד עם 63 כדורים שהוטמו בחצר הבית. הנאשם אף נשא את הנשק והיה בעל עבר פלילי קודם. בערעור הופחת עונשו מ-50 ל-30 חודשים מאסר בפועל, כאשר צוין שמדוברת ההשכמה שהגיעה העת להחמיר בענישת עברייני הנשק, אך שיש לעשות זאת בהדרגה.

בע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל**, (17.11.2016) הורשע הנאשם בנשיות נשק, מחסנית וכדורים והוטלו עליו 34 חודשים מאסר בפועל בתוך מתחם שבין 24-48 חודשים מאסר. הערעור נדחה תוך כדי צוין החומרה היתה בביצוע עבירות נשק.

בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' סמיר בסל**, (8.3.2017) הורשע הנאשם בעבירה של החזקה ונשיות תות מקלע מאולתר ומחסנית והוטלו עליו 12 חודשים מאסר בפועל בערוכה הדינית. בערעור הוחמר העונש ל-18 חודשים מאסר בפועל.

בע"פ 415/16 **رون דהוד נ' מדינת ישראל**, (10.1.2017) נדחה ערעור על חומרת העונש בגין שני אישומים של סחר בנשק וUBEIROTBNASHK (החזקת ונשיות) כאשר בשתי ההזדמנויות שונות מכיר המערער שהיה בעל עבר פלילי נשקיים לסוכן משטרתי (אקדח יריחו ורובה צייד). בערוכה הדינית, שם הודה המערער בשלב מוקדם, הוטל עונש של 45 חודשים מאסר בפועל וכן בעמתקה מתחם שבין שנתיים עד חמיש שנות מאסר.

בע"פ 251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל**, (4.12.2011), הורשע הנאשם בשתי UBEBIROTBNASHK של סחר בנשק ושתי UBEBIROTBNASHK של נשיות נשק לאחר שמכיר אקדח ותות מקלע לסוכן משטרתי. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכוביד. בערוכה הדינית נגזרו 38 חודשים מאסר בפועל, ובית המשפט העליון החמיר את העונש לאחר שקבע שיש להעלות את רף הענישה בהדרגה ל-46 חודשים מאסר בפועל.

בע"פ 5913/11 **טאר הייבי נ' מדינת ישראל**, (12.09.2012), נדחה ערעור על עונש של 9 שנות מאסר על המערער שהורשע בביצוע 4 עבירות של סחר בנשק ו-3 עבירות של סיוע לסחר בנשק, כאשר היה מדובר ב-4 אקדים ו-3 תתי מקלע. הנאשם בעל עבר פלילי מכובד וביצע את העבירות כשהיה אסיר משוחרר ברישון וכן בעת שהיה אסיר. הנאים האחרים באותה פרשה נידונו בערכאה הדינית ל-30 חודשים מאסר בפועל בגין בגין עבירה אחת של סחר בנשק ויריות באזרור מגורים ו-38 חודשים מאסר בפועל בגין עבירה בודדת של סחר בנשק שלא כדין (תתי מקלע) (אותו נאם ניהל את משפטו עד תום).

בע"פ 2405/12 **אמירהム ח'טיב נ' מדינת ישראל**, (17.11.2013), נדחה ערעור על חומרת העונש במקורה בו הורשע הנאשם על ידי הערכאה הדינית על פי הودאתו בביצוע שתי עבירות של החזקת נשק ושתי עבירות של סחר בנשק ונידון ל-54 חודשים מאסר בפועל. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכובד שהודה בתחילת משפטו.

צון עוד ת"פ 12695-05-17 **מדינת ישראל נ' נצרי ח'ליפה**, (21.2.2017) שם הודה הנאשם והורשע ב-6 אישומים: שני אישומים של סחר בנשק, אישום של סיוע לסחר בנשק, ושלושה אישומים נוספים של עבירות החזקת נשק (רכישה). נקבע מתחם ענישה בין 8-4 שנים מאסר בפועל והוטלו 6 שנים מאסר בפועל, תוך שהודגשה החשיבות של ההודיה ושיקולים נוספים לטובתו.

5. המאשימה טענה שיש להחמיר ולעלות את רף הענישה בגין עבירות הנשק לאור המציגות במדינה זמינותם ונפיצותם הרחבה של כלי הנשק והמסוכנות הטמונה בהם.

6. נטען למתחם ענישה הולם שבין 8-4 שנים מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי וכנס ממשמעו.

7. באשר לנسبותיו האישיות ונسبות שאין קשרו העבירה נטען שיש לזקוף לטובת הנאשם שהוא נעדר עבר פלילי קודם והוא היה בכתב האישום המתוקן, אם כי לא בתחלת המשפט צוין שהתקיימו מספר רב של דינמי הכוחות ונשמעה כל פרשת התביעה.

באשר לתסוקיר, נטען שהיא שלילית במהותו. נטען שאין לסתות מהמתחם צוין.

טייעוני הסגנוריה לעונש

8. הסגנור טען שכותב האישום המקורי היה חמוץ בהרבה מכתב האישום המתוקן וכי נערכו בו תיקונים מהותיים. נטען שהשינוי נבע מ.justifiability שນוצר במהלך שמיית הריאות וכי אין לזקוף לחובתו של הנאשם את הצורך לנהל אותן יישובות שהתנהלו. נטען שיש ליתן משקל לכך שלאחר התקיונים בחר הנאשם לקחת אחריות ולהזות בעבודות כתוב האישום המתוקן ובכך חסר זמן שיפוטי יקר.

9. נטען שעל פי עובדות כתוב האישום רוב העבירות בוצעו לפני תקופת זמן ממשמעותית, למשל בשנות

2013 כאשר הנאשם היה בן 22 בלבד, או בשנת 2015 כאשר מתקופה זו ועד למועדו של הנאשם לא נפתחו נגדו תיקים נוספים והוא לא הסתבר בפליליים. נטען שיש בדבר כדי ללמד כי החל משנת 2015 הנאשם למד לקח ובחר לחזור בדרך הירוש אחורי שהתבגר.

10. נטען שהסתבכוו הינה בבחינת מעידה חד פעמית כאשר הוא הסתבר בעבירות הנשך רק עם שני האנשים שמצוינו בכתב האישום, רביע ונצרי, ונטען שאין מדובר בסוחר שביצע מספר רב של עבירות למספר רב של רוכשים. נטען שהמניע כפי שפורט בתסaurus היה כלכלי ולא מניע אחר.

11. צוין שה הנאשם עצור מיום 23.4.17 - תקופה של כנה ו שיש להתחשב בתקופה זו בעת גזירת הדין. נטען שאף קצינת המבחן התייחסה בתסaurus לתקופת המעצר לטובת הנאשם.

12. נטען שכבר מתחילה ההליך והעלתה טענה של אכיפה בררנית והסגור חזר על טענת זו וטען שיש להקל בעונש על בסיסה. נטען שהיו מספר רב של עצורים בפרשא שכולם שוחררו מבלי שהוגש נגדם כתב אישום, למעט הנאשם. הטענה של אכיפה בררנית והעלטה בקשר לחשוד נוסף ששני העדים המרכזיים נגד הנאשם כי נשק החלואני נרכש על ידו ולמרות זאת לא הוגש נגדו כתב אישום עד היום.

13. באשר לעונשו של נצרי חילוף נטען שיש להתעלם מהעונש שהוטל עליו, כאשר הוא בעל עבר פלילי מכבד, והסתבר בעבר בנסיבות חמורות וחזר לעסוק בעבירות נשק לאחר שחררו. נטען שכותב האישום נגדו היה גם חמוץ יותר וכי אין ללמידה ממנו בגיןו של הנאשם.

14. באשר לتفسיר שירות המבחן נטען שעולה תמורה חיובית וכי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו ונקבע גם שמעצרו היה גורם מרתייע עבورو. כמו כן נקבע שכעולה מהتفسיר, המנע לביצוע העבירות היה מניע כלכלי ותו לא. נטען שלא ניתן אופי העבירות והעובדת שה הנאשם עצור עד תום ההליכים הייתה ניתנת המלצה על תכנית שיקומית.

15. הסגור חזר וטען שאחד הסירקיים לא היה תקין כפי שעלה מעדות המומחה גירבץ' בחומר דעתו וטען שהעדר התקינות צריכה לעמוד בזכותו של הנאשם. נטען עוד שהנשך הוסתר והוחבא ולא נעשה בו שימוש, דבר הפועל לזכותו של הנאשם ומהוות סיבה מוקלה גם לפיה הנחיות פרקליט המדינה.

16. בגין אישום השני נטען שהנחיות פרקליט המדינה מחייבות שהוא תעזור לעונש שהינו 6 חודשים עבודות שירות ועוד 6 חודשים מאסר בפועל כיוון שמדובר בתחום רחוב ולא בנשך.

17. מבחינות מדיניות העיטה נטען שבמקרים דומים הוטלו מנעד רחוב של עונשים על הנאים:

בע"פ 526/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.03.2014) התקבל ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירות החזקת נשק וסחר בנשך כאשר הוא מכר לסוכן אקדח יירחו ומחסנית תמורת 14,000 ₪. לאור פוטנציאלי שיקומי הוקל עונשו ונגזרו עליו 16 חודשים מאסר בפועל חלף 22 חודשים מאסר בפועל.

בע"פ 5955/08 **ווגדי נ' מדינת ישראל**, (23.10.2008) נדחה הערעור על חומרת העונש כאשר הערוכה הדינונית הטילה 8 חודשים מאסר בפועל בגין מכירת רימון רפס.

בת"פ 36381-05-15 **מדינת ישראל נ' ابو שנדי** (31.12.2015) הורשע הנאשם בעבירות סחר בנשך של מקלע מאולתר לסוכן משטרתי. נקבע מתחם בין 24-48 חודשים ושם נידון ל-28 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ 16-03-15 54615 **מדינת ישראל נ' מוסטפה** (14.3.2017) הורשע הנאשם בעבירות סחר בתת מקלע מסוג קRALO תמורת 3,000 ₪ (אשר בהמשך הקונה ניסה לירות עמו ללא הצלחה). נקבע מתחם עונשה שבין 20-40 חודשים מאסר כאשר היה מדובר בצעיר נורומטי והוא נידון ל-24 חודשים מאסר.

בת"פ 14-04-14 17707-04-17 **מדינת ישראל נ' פואקה**, (07.12.2014) הנאשם הורשע בגין מכירת אקדח, מחסנית וכדורים לסוכן משטרתי. נקבע מתחם שבין 18-36 חודשים ונגזרו 20 חודשים מאסר בפועל מתוך התחשבות בגילו הצעיר של הנאשם והעדר עבר פלילי.

18. נטען שבמקרה דנן לא הוכח תכנון מתחכם טרם ביצוע העבירות. באשר לנזק הצפוי נטען כי אמן מכירת נשך ותחמושת מהוות סיכון לציבור, אך נטען שיש להתחשב בכך לאישום הראשון והשני שהנשך שנטפס לא היה תקין ולא הגיע לידי עברייןם. ביחס לאייע הרាជון נטען שהנזק העיקרי אינו גדול, שהרי האקדח והתחמושת נמצאו לאחר שהוחך שלא בוצע בהם שימוש. נטען שאין מדובר בכתב אישום הקשור למנוע אידיאולוגי או פגיעה בביטחון המדינה ומדובר במניע פלילי גרידא והפעלת שיקול דעת מוטעה, כאשר הנאשם סבר שהיה רוח כלכלי בעבירות. נטען עוד שאין להסתכל על כל עסקה כאירוע נפרד, וכי יש לקבוע מתחם עונש אחד לשלוות האירועים לאחר ומדובר באותו זמן. נטען שעסקת הסחר באהו הנאשם את העסקיות, אשר הוא התעסק בנשך רק עם רבייע ונצר. נטען שעסקת העסקה באה בעקבות עסקת הקרלו, אשר העסקה השנייה הייתה עבור מחסניות לאווטו נשך בלתי תקין. נטען שהאישום השלישי מתיחס לחלוואני והינה עסקה עוקבת לעסקה קודמת עם אותו דמיות.

19. בהתחשב שכל השיקולים שנמנו נטען למתחם עונשה הולם שבין 10-24 חודשים.

ביחס לנטיותיו האישיות של הנאשם נטען שהוא הסתמכותו הראשונה עם החוק. צוין שהנאשם הודה והביע חריטה עמוקה על מעשיו. נטען שהנאשם החליט לחזור בדרך חיים נורומטיבית ועובדת היא שהוא הקים עסק להרכבת פיגומים באופן מוצלח. הוזכר פעמיinus שמדובר בעבירות שבוצעו בין 2013-2015 ושמאז לא עסוק הנאשם בפלילי.

.20. ביחס לעונש בתוך המתחם נתען שיש להתחשב בתנאי המעצר בהם שהוא הנאשם, בתסקירות החיווי ובהעדר עבר פלילי ולקבוע עונש במדד נמוך של המתחם, דהיינו להסתפק בתקופת המעצר או לחילופין לאור סיכוי שיקום גבוהים להסתפק בתקופת המעצר.

דין

تسקירת המבחן

.22. ביום 23.3.2018 הוגש תסקירות. תואר שהנאשם בן 27, רוק שעד למעצרו התגורר בבית הורי בסכניונו והיל עסק להשכרת פיגומים יחד עם אחיו. תואר שהוא גדול בתנאי חיים קשים, שבאו סבל מהתמכרות לשםים ומהלה נפשית. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בмагמת אוטוטרונית. הוא עבד בעבודות כפיים שונות לאחר סיום הלימודים, עד לפטיחת העסק על ידו. ביחס לקבלת אחריות עבור ביצוע העבירות התרשם שירות המבחן שהנאשם מצמצם בחילוקו ואינו מבין לעומק את חומרת מעשייו. בשיחה הוא גילה מודעות מסוימות לביעתיות בהתנהגותו בלבד. הוערך שהמעצר היה עבورو גורם מטלטל. הוערך עוד שהרकע לביצוע עבירות היה רצון לרוח כספי קל ומהיר והגברת תחושת הביטחון העצמי והగבריות.

.23. שירות המבחן התרשם שהנאשם נושא באחריות לעבירות שמייחסות לו למורות הצמצום שהוא נוקט ביחס אליהן. בסיכוןו של דבר, הומלץ על ענישה מוחשית שתתחשב בתקופת המעצר הממושכת. לאור חומרת העבירות לא הומלץ על חלופות ענישה או שיקום אף הומלץ שיתאפשר לו להשתלב במסגרת מסרו בתכניות שיקומיות טיפוליות במידה ויבקש זאת.

.24. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו היו שלום הציבור ושמירה על בטחונו. אין צורך להזכיר מילим על חומרתן של כל סוג עבירות הנשך (ע"פ 5220/09 **הitem עוואדה נ' מדינת ישראל**).

.25. במקרה דין עסוק העבירות נשך משך תקופה לא מבוטלת במספר עסקאות, כך שהפגיעה בערכיהם הייתה ממשמעותית. ברור שהייה דרוש תכנון כדי לבצע את העסקאות אף כי אין מדובר על פי עובדות המקרה בתכנון מתוככם. בכל מקרה, חלקו היחסי של הנאשם ביצוע העבירות היה ממשמעותי ביותר, היה צפוי להגרם נזק ממשמעותי לאור העבודה כי בנשך חמ עסיקין, אם כי במקרה זה נראה שהנשקים נותרו טמונה וחביבים ולא נעשה בהם שימוש. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות היו פסולות, כאשר בעניין זה יש לטעוג את החומרה בכך שהמטרה הייתה כפי הנראה רוח כלכלי ולא מטרה אחרת. הנאשם היה מסוגל להבין בנכקל שימושיו פסולים והוא מסוגל להימנע מביצוע העבירות בכל שלב.

.26. באשר לשאלת אם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים נראה לי שיש לסוג את המקרה כאירוע אחד מתרחש לאור העובדה כי בכל פעם בוצעה עסקה מול אותם צדדים.

.27. הגעתו למסקנה שמתחם הענישה ההולם בגין האישום הראשון נמצא בין 6-3 שנים מאסר בפועל (כאשר המקרה פחות חמור ממקרתו של חילפה).

.28. מתוך המתחם יש להתחשב בעיקר בתקופה המעצר הארוכה, בהודיות הנאשם בסופו של דבר, בהרטעה שצינה לגבי מעצרו, בהעדר עבר פלילי קודם, גילו הצעיר יחסית והעובדה שמאז ביצוע העבירות ועד למעצרו הוא לא המשיך לעסוק בסחר בנשק, אלא פתח עסק רגיל וחוקי עם בן משפחה. יש בכך כדי להראות על תחילת התנתקות מדרך חיים פלילתית. מכאן החלטתי שיש להטיל עונשה מרתיעה אך ברף הנמוך יותר של המתחם. כמו כן יש להתחשב בעובדה כי חילפה תקופה מאז ביצוע העבירות ועד למעצרו של הנאשם במהלךה כפי הנראה לא חוזר על אותה פעילות.

מכל האמור הגעתו למסקנה שיש להטיל עונשים כבדים:

.א. מאסר בפועל לתקופה של 4 שנים מהם תונכה תקופה המעצר החל מיום 17.4.23.

.ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם כאשר התנאי יופעל במידה והנאים מבצע עבירות נשך מסווג פשע.

.ג. קנס בסך 15,000 ₪ לתשלום עד ליום 18.12.31.

ניתן היום, ט"ו אדר תשע"ח, 30 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.